

Erasmus: JobShadowing v Brně

Andreas Stiepak navštěvuje **Gymnázium Matyáše Lercha** v moravském hlavním městě

Andreas Stiepak, učitel na Odborné a vyšší Odborné škole ve Weißenburgu, byl dva dny hostem na Gymnáziu Matyáše Lercha v moravském hlavním městě Brně. Umožňuje to program Erasmus+ Evropské unie. EU zde poskytuje finanční prostředky na mobility žáků a učitelů.

„Existuje nějaké německy mluvící gymnázium v Brně?“ – Tato otázka stála na začátku mých úvah jít na dva dny do školy v Česku. A skrývalo se za tím i něco osobního zájmu. Můj dědeček z matčiny strany pracoval jako pedagog v Brně. Přiznaně, je to už dávno. Při rešerši na internetu narazím na GML, Gymnázium Matyáše Lercha v Brně, ve městě, kde Gregor Mendel založil svou nauku o dědičnosti. Píšu slovensky e-mail řediteli gymnázia, Petru Sadovskému, a v krátké době dostávám jeho odpověď v českém jazyce. Klapne to. Takové projekty mají jeho plnou podporu. Hned druhý den se mi ozývá Pavel Ampapa, učitel němčiny na GML. Fascinuje mě to stále znovu a znovu. Čeština a slovenština jsou dva samostatné jazyky, a přesto dorozumívání při znalosti společných rysů a rozdílů funguje ohromně dobře. U rodilých mluvčích tak jako tak – u mě alespoň ve velkých částech při čtení. Zda při mluvené řeči pak na místě budu také stačit, se teprve ukáže.

V Čechách a na Moravě začíná škola po letních prázdninách opět 1. září. A tak je rychle nalezen termín pro mou návštěvu. 8. a 9. září, tedy poslední prázdninový týden v Bavorsku. A protože

v naší rodině jsme všichni čtyři školou povinni, rozhodnou se mé tři holky vyplnit naši dovolenou pokladnu a doprovázet mě do Brna. Já smím na

Pohled z věže katedrály svatého Petra a Pavla v Brně

návštěvu do GML a naše dcery Julia a Miriam budou společně se svou mámou zkoumat moravské hlavní město a vydají se hledat stopy svých prarodičů a praprarodičů. Kromě toho se rozhodneme cestu podniknout naším elektromobilem.

8. září začíná pro mě školní den v 9:30. Učitel němčiny Pavel Ampapa na mě bude čekat u vchodu u vrátnice. V Česku jsou školy uzamčené. Kdo nemá čip, musí se hlásit u vrátnice. V Brně panuje nádherné pozdně letní počasí, a tak jdu těch necelých 800 m ze svého ubytování parkem Kraví hora pod brněnskou hvězdárnou ke Gymnáziu Matyáše Lercha. Srdečný potřes rukou,

Pavel Ampapa a Andreas Stiepak v předsáli GML

pak mě kolega představuje řediteli, Petru Sadovskému. Smím vyprávět o své FOSBOS ve Weißenburgu a srovnáváme ji s GML. A zde je opět to kouzlo, které mě fascinuje: kolegové mluví česky, já si vypomáhám svými znalostmi slovenštiny. Rozumíme si.

Hned poté budu doprovázet Pavla Ampapu do výuky němčiny. Gymnázium Matyáše Lercha je členem sítě PASCH německé Ústřední služby pro zahraniční školství. Žáci a žákyně německých tříd GML jsou systematicky připravováni na získání Německého jazykového diplomu Konference ministrů kultury. Suverénně vede Ampapa žáky a žákyně své třídy hodinou. Mistr svého oboru. Jako učitel angličtiny nacházím mnoho paralel v didaktickém uspořádání. Německý rodilý mluvčí ve mně je podle očekávání vyzván. Tak systematicky na německý jazyk jinak nepohlížím.

Můj pohled padne na nohy žáků a žákyň. *Badeschlappen-Alarm! (Pozor, žabky!)* I u učitelů. Je na to dost teplo ve sluncem hýčkané Moravě. Ale současně si vzpomínám, že je zvykem ve škole si převlékat boty. To znám vlastně ze Slovenska. U mě všichni diskrétně přehlížíjí mé černé polobotky. Další rozdíl: Po každé vyučovací hodině je krátká přestávka, jednou dopoledne dlouhá. Takže každá vyučovací hodina je skutečně 45minutová jednotka. Pro mě je toto rozdělení skutečně nezvyklé. Šestá hodina končí krátce před 14. hodinou. Předtím smím jít s nimi na oběd do školní jídelny. Studenti i učitelé zde chodí jíst. A vaří se opravdu poctivě. Deset zaměstnanců se stará o přípravu jídel, výdej a mytí nádobí. Druhý den zde při obědě potkám kolegu z Mexika. Vyučuje na GML španělštinu, studoval v Polsku, plynne mluví česky a rozumí slovensky a německy. Už si uvědomuji, že Lerchovo gymnázium je mezinárodně opravdu dobře postaveno. Vůbec se zdá, že škola je mezinárodně silně provázána. V jedné z Ampapových německých tříd se žák právě vrátil z ročního hostujícího školního pobytu na Ferdinand-Porsche-Gymnasium ve Stuttgartu, jeho spolužačka byla šest měsíců v Rakousku.

Myslím na motto Erasmu: „Nové perspektivy, nové horizonty.“ Přesně to je to, co zde v Brně zažívám. Kulturní výměna nám umožňuje nahlédnout za naše národní obzory. Společně jsme víc než součet

částí. Kdo smí rozvíjet nové perspektivy a objevovat nové horizonty, nenaletí levným řečem populistů. Erasmus zde přispěl cenným dílem. To platí pro mě jako franského učitele v pulzující moravské metropoli Brno stejně jako pro mnoho žáků a žákyň mé školy, FOSBOS Weißenburg, kteří díky Erasmu byli na pobytech v Galway, Montpellier, Ávila nebo v Bratislavě a budou i v nadcházejícím školním roce.

Naše elektromobil, Škoda Enyaq, nás dobře dovezl do své české vlasti a dobře nás zase přivezl zpět do Franky. Nabíjecí síť je v Německu a Rakousku dobře vybudovaná. To platí i pro Slovensko a Česko. Pokud to bylo možné, využívali jsme však nabíjecí stanice Tesla podél dálnice. Pro nabíjení u jiných nabíjecích stanic by bylo užitečné mít v zavazadle dodatečnou nabíjecí kartu. S mobilním telefonem

Rychlonabíjecí stanice ve slovenské Bytči

to ne vždy fungovalo. Nová karta teď leží v přihrádce pro příští cestu do Brna. – Jakmile se naše dovolená pokladna zase trochu naplní. (sti)

Tento text byl přeložen z němčiny do češtiny s pomocí AI asistenta Claude (Anthropic).

Wir schaffen Zukunftsperspektiven.

Brněnské centrum s „šalinou“ (tramvaji)

VIDA! science centrum – přírodní vědy k vyzkoušení

Brněnský kostel svatého Jakuba

Brněnské podzemí – kostnice pod kostelem svatého Jakuba